

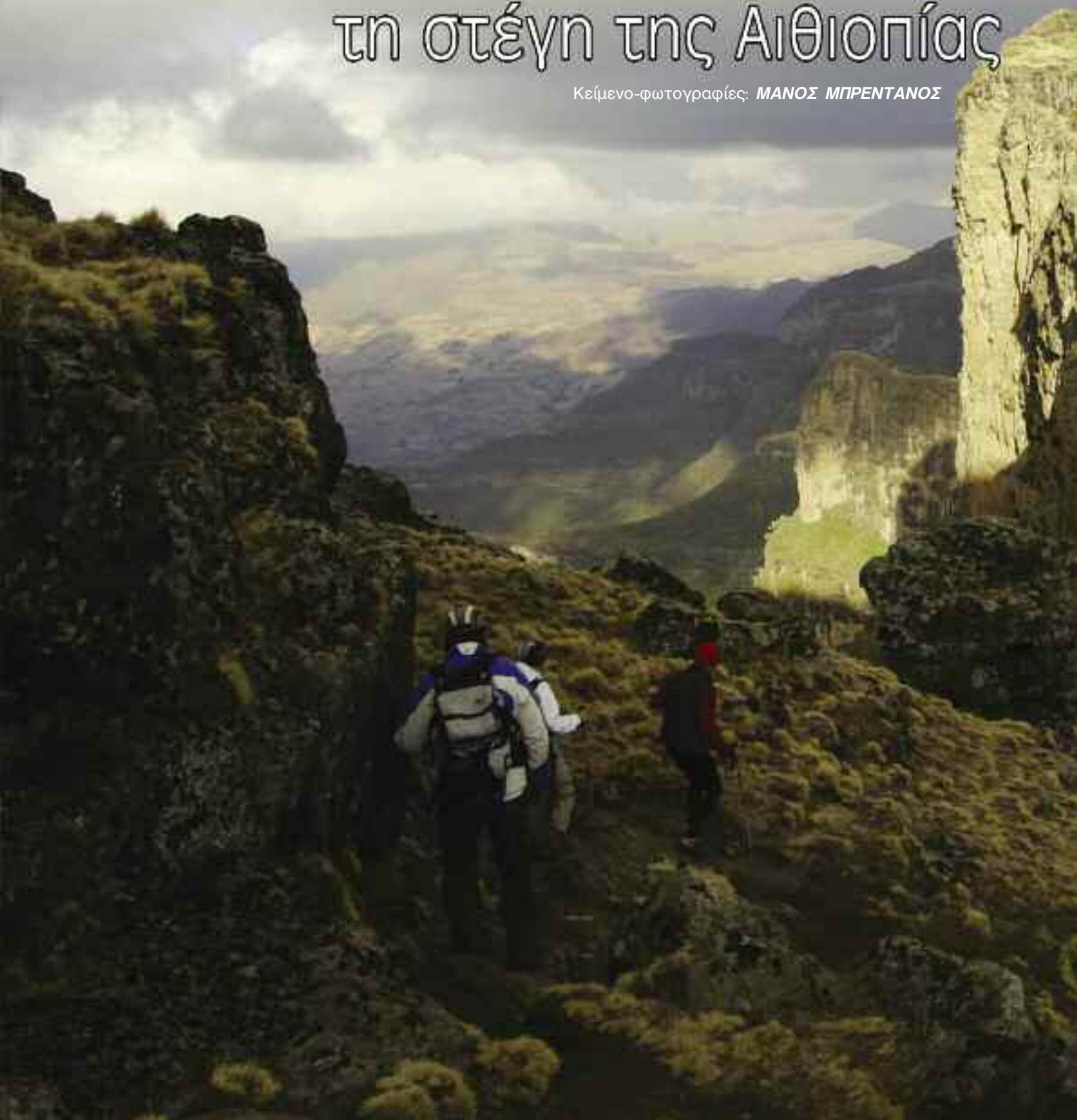
8ήμερο trekking στα βουνά του Simien

Ανάβαση στην κορυφή

Ras Dashen (4.543μ.),

τη στέγη της Αιθιοπίας

Κείμενο-φωτογραφίες: ΜΑΝΟΣ ΜΠΡΕΝΤΑΝΟΣ

Σταματήσαμε για καφέ στο Debarq, την πόλη-πύλη του εθνικού δρυμού Simien, ανήμερα τα Χριστούγεννα του 2009. Το μικρό λεωφορείο, που μας είχε πάρει νωρίς το πρωί από το Bahir Dar, στις όχθες της λίμνης Tana, απ' όπου πηγάζει ο γαλάζιος Νείλος, κατάφερε να μας αποκοιμίσει με το νωχελικό λίκνισμά του στις λακούβες ενός ατέλειωτου χωματόδρομου, ενώ το σύννεφο που σήκωναν οι ρόδες του είχε επικαθίσει με τη μορφή ενός πυκνού στρώματος φαιόχρωμης σκόνης πάνω στα ρούχα και τα ακάλυπτα μέρη του σώματός μας.

Τόσο εδώ, όσο και στη διαδρομή τα μάτια μας γέμισαν με εικόνες μιας άλλης εποχής, άγνωστες στο δυτικό τρόπο ζωής μας. Πλήθος κόσμου είχε ξεχυθεί στους δρόμους μεταφέροντας στο κεφάλι καλάθια με ντομάτες και φρούτα και τσουβάλια με δημητριακά. Οι άνδρες ξυπόλητοι, τυλιγμένοι με σαρίκια και καρό κουβέρτες, οι γυναίκες με μακριές, χοντροκομμένες, λερές ρόμπες. Μαζί τους έσερναν φορτωμένα υποζύγια και μικρά παιδιά. Βάδιζαν γρήγορα προς την πλησιέστερη υπαίθρια αγορά, προφανώς για να προλάβουν το απευκαίτο, να τους μείνει ο κόπος τους στα χέρια.

Στο Debarq, δεξιά κι αριστερά ενός σκαμμένου δρόμου, που δε γειτόνεψε ποτέ με πεζοδρόμιο, μικρομάγαζα έγερναν, σπημένα πρόχειρα με κλαδιά δένδρων, άχυρα, σβουινιές και λαμαρίνες. Υπαίθριοι πωλητές με απλωμένα καταγής ευτελή εμπορεύματα μας ένεψαν κι έκαναν χώρο να περάσουμε. Γυμνά μυξιάρικα παιδιά σουλατσάρizαν, κάτισχνες αγελάδες και κατσίκες μπλέκονταν στα πόδια τους, χωρικοί ίππευαν βραχύσωμα γαϊδούρια, μωρά γαντζώνονταν στις θηλές των κοριτσιών μανάδων τους. Σμάρι πολύβουο, ζωντανό, γεμάτο χρώμα... σκηνή από ταινία του Φράνκο Τζεφφρέλι.

Πήραμε το Nur, τον ντόπιο οδηγό, που μαζί με τον Daniel θα μας μούσαν στη γοητεία του Simien. Ήλθαν ακόμα τρεις ένοπλοι άνδρες, ντυμένοι με στολή παραλλαγής, φύλακες άγγελοι μας και προστάτες για όσες μέρες θα κάναμε σπίτι μας τα αιθιοπικά βουνά.

Φτάσαμε στην είσοδο του δρυμού, όπου μας έγινε ένας υποτυπώδης έλεγχος και συνεχίσαμε οδικώς μέχρι την πρώτη μας κατασκήνωση, το Sankabar (3230μ). Οι σκηνές είχαν ήδη στηθεί, έτοιμες να φιλοξενήσουν την πρώτη ελληνική ορειβατική αποστολή στη στέγη της Αιθιοπίας.

Η νύχτα έπεσε απότομα, όπως και η θερμοκρασία. Το τσουχτερό κρύο και η τλαιπωρία της ημέρας μας ανάγκασαν να φάμε κάτι στα γρήγορα και να αναζητήσουμε εσπευσμένα τη θαλπωρή των υπνόσακων μας.

Το Simien βρίσκεται στα ΒΔ της Αιθιοπίας, 750 χμ. από την πρωτεύουσα Addis Ababa, κοντά στα σύνορα με την Ερυθραία. Πριν από 40 εκατομμύρια χρόνια ο τόπος αυτός υπήρξε το επίκεντρο μιας παρατεταμένης, κοσμογονικής, ηφαιστειακής δραστηριότητας. Τα υψηλά βουνά του προέκυψαν από τη στερεοποίηση

κους και την ενδημική πανίδα καθιστούν τον τόπο αυτό μοναδικό.

Χαρακτηρίστηκε εθνικός δρυμός το 1969, ενώ από το 1979 περιλαμβάνεται στον κατάλογο των φυσικών μνημείων παγκόσμιας κληρονομιάς που προστατεύονται από την UNESCO. Καταλαμβάνει έκταση 179 τετραγωνικών χμ και εκτός από την κορυφή Ras Dashen, που είναι η υψηλότερη της Αιθιοπίας και η τέταρτη σε όλη την Αφρική, στεγάζει 20 κορυφές με ύψος πάνω από 4000μ.

Η Μαρία Δαμβακεράκη στην κεφαλή της πορείας προς το Chenec. Πίσω της διακρίνονται η Μαρία Νταλέ και η Λένα Διβάνη.

της ρευστής, διάπυρης λάβας (πάχος πάνω από 3000μ), που κάλυψε την περιοχή. Με τον καιρό διαβρώθηκε ο σκληρός τους πυρήνας, υποχώρησε το κεντρικό τμήμα του ηφαιστειακού τους κώνου και σχηματίστηκε ένα τεράστιο καζάνι, μια καλντέρα όπως διεθνώς ονομάζεται. Στα τοιχώματα και τον πυθμένα της αναδύθηκαν πίνακες απαράμιλλης φυσικής ομορφιάς. Τα ορεινά και τα πεδινά τμήματα, οι βαθιές χαράδρες, τα απόκρημνα φαράγγια και οι βραχώδεις πυργοειδείς σχηματισμοί, που θυμίζουν Μιετώρα, αποτελούν τα άψυχα κομμάτια ενός παζλ που μαζί με το έμφυχο συμπλήρωμά τους, τα χωριά, τους κατοί-

26/12/2009: (Sankabar-Geech), 15 χμ

«Good morning! Coffee or tea?» Οι δυο νεαροί βοηθοί μαγειρείου θέλησαν να μας ξεπνήσουν και να μας συνφέρουν από τη δύσκολη, παγωμένη νύχτα στα βουνά της Αβησσυνίας, προσφέροντάς μας ρόφημα στις σκηνές. Όταν ζεστάθηκε το σώμα, αναρρίγησε η καρδιά μας στη θέα που αντικρίσαμε. Το Sankabar είναι ένας μεγάλος πέτρινος όγκος ανάμεσα σε δυο κρημνώδεις, εντυπωσιακούς βράχους. Στη σκηνή-εστιατόριο το πρωινό μας είχε ήδη σερβιρισθεί. Λίγα μέτρα πιο κει οι βαστάζοι, με τους παραδοσιακούς τους σκούφους, ζύγιζαν τις αποσκευές μας σε μια πλάστιγγα. Στη συνέχεια τις φόρτωναν στα

Η σκηνή-εστιατόριο δεν είναι στα μέτρα της ομάδας μας. Οι μισοί λιάζονται υποχρεωτικά στα δόντια του πρωινού ήλιου στην κατασκήνωση Sankabar.

Λομπέλιες και βραχώδεις πυργοειδείς σχηματισμοί στην καρδιά της ηφαιστειακής καλντέρας.

Σε συνεργασία με

Κοτρωνάρος Παναγιώτης

Εκπαιδευτής Ορειβασίας & Οδηγός Βουνού της ΕΟΟΑ
Αρχηγός Εθνικής αποστολής Everest-2004

➔ Σχολή Αναρρίκησης Κάλυμνος 1

➔ Σχολή Αναρρίκησης Κάλυμνος 2

Πιστοποίηση: ΕΟΟΑ
(οι σχολές γίνονται κάτω από την αιγίδα του ΕΟΕ Καλαμάτας)

30/6-11/07/2010 | Διάρκεια: 10 ημέρες
Έναρξη: 30/06/10

380 €

28/7-08/08/2010 | Διάρκεια: 10 ημέρες
Έναρξη: 28/07/10

380 €

➔ Άλπεις-Mont Blanc 4.808m

➔ Άλπεις-Monte Rosa 4.634m

15-22 Αυγούστου 2010 | Διάρκεια: 7 ημέρες
Δραστηρ: Ορειβασία-Αλпинισμός
1,390 € (+110 € φόροι περ.)

07-14 Αυγούστου 2010 | Διάρκεια: 7 ημέρες
Δραστηρ: Ορειβασία-Αλпинισμός
1,580 € (+110 € φόροι περ.)

➔ Σχολή Canyoning Αρχαρίων 2010

➔ Αμαζόνιος-Chimborazo 6310m

Μάιος 2010 | Διάρκεια: 5 ημέρες (2 σ/κ)
Έναρξη: 21/05/10

270 €

10-25 Ιουλίου 2010

2.980 € (+360 € φόροι περ.)

Στάση για μια ανάσα και αναμνηστική φωτογραφία κατηφορίζοντας προς τον ποταμό Ansiya.

Ομάδα μουλαράδων προσπαθεί να αμυνθεί στο πρωινό δρυμό ψύχους στην κατασκήνωση Ambico.

μουλάρια και κινούσαν για την επόμενη μας κατασκήνωση, το Geesh, όπου το ίδιο βράδυ θα ξαναταμιάναμε.

Αρχίσαμε την πορεία μας περνώντας μέσα από λιβάδια, καλλιεργημένες εκτάσεις και αραιά δάση, πριν βρούμε στο «φρύδι» της καλντέρας. Από εκεί ρίξαμε τις πρώτες κλεφτές, αναγνωριστικές ματιές στην «άβυσσο», που με όλη της τη δραματικότητα απλωνόταν στα πόδια μας.

Στο τέλειωμα μιας κατωφέρειας συναντήσαμε ομάδα αγοριών και κοριτσιών. Όμορφα, με ευγενικά, σοκολατένια χαρακτηριστικά και μαύρα, εκφραστικά, θλιμμένα μάτια. Είχαν αποθέσει στη γη είδη χειροτεχνίας, κύπελλα φτιαγμένα από κέρατα βοδιού, πλεκτούς σκούφους από μαλλί, σκευή από κολοκύθες, αλογοουρές για να διώχνεις τις μύγες. Μας κόπαζαν μ' ένα αδιόρατο χαμόγελο και περίμεναν τη στιγμή που θα αποφασίζαμε να αγοράσουμε κάτι για να μας πλησιάσουν.

Την πρώτη μας κιάλας μέρα συναντήσαμε μπαμπούνους gelada, γένος ενδημικό του Simiën. Χορτοφάγοι και κοινωνικοί, ζουν κατά οικογένειες. Οι αρσενικοί έχουν το χαρέμι τους, οι θηλυκές φροντίζουν τα μωρά τους. Φέρουν ένα καρδιάσχημο κοκκινωπό σημάδι στο στήθος, εξ ου είναι γνωστό και ως «οι μπαμπούνι με τη μα-

τωμένη καρδιά», από την απόχρωση του οποίου συνάγεται η ερωτική τους διάθεση.

Μετά από 9ωρη πορεία φτάσαμε σε ένα παρατηρήτριο στα 3900μ., γνωστό ως "kissing point". Δεν χρειάστηκε να ρωτήσουμε τον Daniel για την προέλευση αυτού του τοπωνύμιου. Ήταν τέτοια η χαρά μας και η συγκίνηση απ' ό,τι βλέπαμε γύρω μας που αυθόρμητα ανταλλάξαμε φιλιά. Στα πόδια μας απλωνόταν η απέραντη κοιλάδα του Jinbar Weiz. Θαυμάσαμε το δαντελωτό περίγραμμα της καλντέρας έως εκεί που έφτανε η ματιά μας.

Ένας αετός ζυγιάστηκε πάνω από τα κεφάλια μας, γεμάτος αυτοπεποίθηση και χάρη. Μας τήραξε για λίγο από το δυσπρόσιτο ύψος του και ύστερα πετάρισε για άλλη κορυφή. Διαπεραστικά τσιρίγματα μωρών μπαμπούνων, που έπαιζαν πηδώντας από ένα ψηλό βράχο ήταν η μόνη θορυβώδης παραφωνία στην απόλυτη ηρεμία εκείνου του δελινού. Κατεβήκαμε στα 3600μ, στην κατασκήνωση Geesh, με τις πρώτες πινελιές του λυκόφωτος. Στο μεγαλύτερο διάστημα της πρώτης μας ημέρας είχαμε κινηθεί πάνω σε ένα πλατύ οροπέδιο με ήπιες υψομετρικές διακυμάνσεις.

27/12: (Geesh-Cheneec), 19 χμ

Όσο κουραστική ήταν η δεύτερή μας ημέρα στα βουνά, άλλο τόσο ενδιαφέρουσα υπήρξε. Ανηφορήσαμε αρκετά προκειμένου να σκαρφαλώσουμε στο ύψωμα Emet Gogo,

Στην κορυφή δυο από τους ένοπλους φύλακες μας με την ελληνική σημαία.

στα 3960μ, απ' όπου η θέα 360 μοιρών που είχαμε σε όλες σχεδόν τις κορφές του Simiien ήταν μαγευτική. Κατεβήκαμε στη συνέχεια σε έναν αυχένα στα 3660μ και μετά ανηφορήσαμε και πάλι για να βρεθούμε στο Inpatyre, σπάζοντας το φράγμα των 4000μ. Από το σημείο αυτό και μέχρι την κατασκήνωση βολύσαμε στην κυριολεξία στο χείλος του γκρεμιού, ανάμεσα σε πρωτόγνωρες εικόνες και πράσινες, σπαρμένες με λομπέλιδες, βουνοπλαγιές.

Σε κάποιον τραχύ, κατακόρυφο βράχο που κρεμόταν, έτοιμος να βυθιστεί στην καλντέρα, είδαμε από μακριά τα Wallia ibex. Πρόκειται για ένα πανέμορφο ενδημικό ζώο, τη "βεντέτα" του δρυμού, που όλοι οι πεζοπόροι εύχονται να συναντήσουν στο δρόμο τους. Ανήκει στην οικογένεια του αιγάγου, είναι πολύ ντροπαλό και φέρει μεγάλα βοστροχώδη κέρατα που πέφτουν πίσω μέχρι τους ώμους του. Ζουν σε απόκρημνους βράχους, πάνω σε στενές φέτες γης. Έχουν εχθρό τους τη λεοπαρδαλή, που ζει στα δάση της πεδινής ζώνης του πάρκου.

Η βλάστηση στην οροσειρά Simiien είναι πολύ αραιή σήμερα. Κάποτε όλα τα βουνά καλύπτονταν με πυκνά δάση. Ο ανθρώπινος παράγοντας και οι ανάγκες του τα απογύμνωσαν, προκειμένου να εξοικονομηθούν καλλιεργήσιμες εκτάσεις και καύσιμη πρώτη ύλη. Εκτός από αρκετούς ευκαλύπτους, εισαγόμενο είδος, λίγα ενδημικά φυτά έχουν κατορθώσει να επιβιώσουν, σε δύσβατες κυρίως περιοχές. Σε αυτά ανήκουν τα πολλά δένδρα του Αγ. Ιωάννη (St John's trees) που συναντήσαμε καθώς και διάφορα άλλα θαμνώδη, όπως είναι το ρέικι, με άνηθ πλούσιες χρωματικής ποικιλίας.

Η δύση μας βρήκε στην κάθοδο προς την τρίτη μας κατασκήνωση. Το πορφύρο χρώμα που ντυνόταν ο ορίζοντας και η ειδυλλιακή θέση του Chenec (3600μ) μετέτρεψαν τις όμορφες στιγμές μας σε ονειρικές.

28/12: (Chenec-Ambico), 21 χμ

Ακόμα μια δύσκολη νύχτα. Ο υδράργυρος έπεσε αρκετά κάτω από το 0. Το πρωί, ένα λεπτό στρώμα πάγου είχε σκεπάσει τα πάντα.

Κάποια στιγμή, κατά τις 3 το πρωί, το δυνατό κρύο με ξύπνησε και βγήκα έξω απ' τη σκηνή μου. Ποτέ δεν θα ξεχάσω τον ουράνιο θόλο που αντίκρισα. Αστέρια, τόσο στενά στριμωγμένα το ένα με το άλλο, που δεν άφηναν ίχνος ουράνιας σκόφας για να χωρέσουν άλλα. Έλαμπαν έντονα, σαν χριστουγεννιάτικα λαμπιόνια και ήταν τόσο κοντά που νόμιζα πως αν άπλωνα το χέρι μου θα τ' άγγιζα.

Όπως δεν θα ξεχάσω και κάτι άλλο. Ένας έντολος, που είχε βάρδια εκείνη την παγωμένη νύχτα για να μας φυλάει, είχε ανάψει μια μικρή φωτιά από χαμόκλαδα ανάμεσα στα πόδια του. Στις πλάτες του είχε ρίξει μια λεπτή, ταλαιπωρημένη κουβέρτα. Κρατούσε παρά πόδα το καλτζινικοφ. Συγκρούονταν τα δόντια του, το σαγόνι του έτρεμε. Ανταλλάξαμε ένα σύντομο νεύμα συμπάθειας και κατανόησης και έτρεξα γρήγορα να τυλιχθώ σε ότι πιο ζεστό είχα κουβαλήσει μαζί μου.

Από το Chenec για το Ambico ακολουθήσαμε πρώτα μια χαράδρα, στους πρόποδες του όρους Bwait (4430μ) και μετά διασχίσαμε έναν αυχένα μεταξύ των κοιλάδων Serekawa και Mesheba. Μακριά στο βάθος, ανάμεσα από απόκρημνους βράχους και μικρότερες κορφές, πρόβαλε το Ras Dashen. Μας υπενθύμισε το ραντεβού μας για την επομένη. Στη συνέχεια κατεβήκαμε περπατώντας για πολύ ώρα μια πλαγιά με μεγάλη κλίση και μπήκαμε στο Chiro Leba. Κεφαλοχώρι, με κόσμο πολύ να γυροφέρνει στους σκονισμένους δρόμους και να μας παρατηρεί με περιέργεια από τις χασκουσες πόρτες των σπιτιών τους. Καθήσαμε στο πρώτο καφενείο που πέρασε μπροστά του. Ανακίνησαμε δυνάμεις και ανταλλάξαμε δυο κουβέντες με τους νέους του χωριού. Επισκεφτήκαμε το δημοτικό σχολείο, όπου οι δάσκαλοι μας ξενάγησαν στις αίθουσές του. Αφήσαμε στυλό, μολύβια και μπιγιές για τα παιδιά, ευγενική προσφορά της BIC. Άθλιες τάξεις με λασπώδες χώμα στο ανώμαλο πάτωμά τους, τοίχοι ετοιμόρροποι, κουφώματα ξεκρέμαστα στον αέρα, σπασμένα θρανία ... Παιδιά μας πήραν στο κατόπι μέχρι το έβγα του χωριού. Κατηφορίσαμε κι άλλο, μέχρι τον ποταμό Meshaba. Από εκεί ένα ανηφορικό μονοπάτι μας οδήγησε στο χωριό Ambico (3200μ), λίγο πριν εκπνεύσει η μέρα. Αυτή τη φορά οι σκηνές μας είχαν στηθεί δίπλα στις αχυροκαλύβες των χωρικών.

29/12: (Ambico-Ras Dashen-Ambico), 22 χμ

Σειρά της κορυφής των κορυφών, ημέρα του Ras Dashen, ώρα για περπάτημα στη στέγη της Αιθιοπίας.

Οι πρώτες 3 ημέρες του trekking μας υπήρξαν συναρπαστικές αλλά και αρκετά κουραστικές. Ανεβοκατεβαίναμε περί τις 10 ώρες/24ωρο σε μεγάλο υψόμετρο. Όλοι μας γνωρίζουμε τι σημαίνει αυτό.

Έτσι στο...γερμανικό προσκλητήριο των 3:30' γέμισε το απουσιολόγιο. Μόνο πέντε από τους δεκαέξι ορειβάτες της αποστολής δώσαμε το παρόν.

Έφηβες μητέρες συναντήσαμε πολλές στα βουνά αλλά και σε όλη την Αιθιοπία.

Αιθιοπική γοητεία και ομορφιά!

Στο δρόμο μας από το Bahir Dar προς το Debarq κόσμος πολύς μεταφέρει αγροτικά προϊόντα στις υπαίθριες αγορές.

Ηλιοβασίλεμα στο Mulit.

Μάνος Μπρεντάνος, Βασίλης Παΐσιος, Μαρία Κούρη και Γιάννης Λουκάς, η ομάδα που σκαρφάλωσε στο Ras Dashen.

Στις 4.00' ξεκίνησε η μικρή μας ομάδα για να φέρει εις πέρας το στόχο της.

Το μονοπάτι απότομο, έως ότου πιάσουμε ένα μικρό οροπέδιο, μετά από ανάβαση 2 ωρών. Το σκοτάδι πυκνό και το φθινόψουχο. Συνήλαθαμε μόνο όταν άρχισαν να μας στοχεύουν εξ ανατολής οι πρώτες ηλιαχτίδες. Διασχίσαμε μεγάλες, κιτρινοπράσινες πλαγιές, που οι λομπέλιες, αυτό το όμορφο ενδημικό φυτό, που ευδοκίμει πάνω από τα 3500μ, είχαν μετατρέψει σε ανθισμένους κήπους.

Καλύψαμε υψομετρική διαφορά 1300μ μέσα σε 6 ώρες και τελικά σκαρφλώσαμε οι τέσσερις από τους πέντε στην κορυφή. Η πορεία, εκτός από τα τελευταία 50-100μ, που απαιτούν μια στοιχειώδη αναρρηχτική ικανότητα, δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες τεχνικές δυσκολίες.

Η θέα από εκεί ψηλά, από τη στέγη, ήταν επιβλητική. Δέος και θαυμασμό νιώσαμε όταν ατενίσαμε τις γύρω κορυφές, όταν εδώ συνειδητοποιήσαμε, περισσότερο από οπουδήποτε αλλού, τη μοναδικότητα και τη δραματικότητα του ανυπέβλητου ηφαιστειακού σκηνικού των βουνών του Simien.

Επιστρέφοντας στο Ambico καθίσαμε σ' ένα πλάτωμα για φαγητό. Η πάστα που μας σέρβιραν οι συνοδοί μας, την είχαν κουβαλήσει μέχρι την κορυφή μέσα σε μια μεγάλη κατσαρόλα, μας φάνηκε νοστιμότερη κι απ' το καλύτερο ιταλικό εστιατόριο.

Στη βάση μας, Αιθίοπες της ομάδας υποστηρίχτες και φίλοι μας μάς έκαναν πολύ να γελάσουμε, επιφυλάσσοντάς μας ενθουσιώδη υποδοχή, με τραγούδια, λουλούδια και χορούς.

30/12: (Ambico- Sona), 21 χμ

Κατηφορίσαμε και πάλι προς τον ποταμό Mesheba, αυτόν που δυο μέρες πριν είχαμε συναντήσει ανηφορίζοντας για το Ambico. Από εκεί ακολούθησαμε βορειότερη πορεία από εκείνη που πήραμε στον ερχομό. Ανεβήκαμε μια γερή κόντρα μέχρις ότου φτάσουμε στο ύψος των χωριών. Το τοπίο άλλαξε. Τα χωριά πύκνωσαν. Τεράστιες άδενδρες πλαγιές δεξιά κι αριστερά μας, οι πιο πολλές φυτεμένες με σόργο, κριθάρι και τεφ (είδος πολύ θρεπτικού δημητριακού, από το οποίο παρασκευάζεται η ινζέρα, παραδοσιακό, υπόξινο και μαλακό σα σφουγγάρι ψωμί).

Ένα κορίτσι 8-10 ετών άφησε την καλύβα του και έτρεξε προς το μέρος μας δείχνοντάς μας το πόδι του. Ήταν προσημένο από παλιό διάστρεμμα. Η πληροφορία ότι υπήρχε γιατρός στην ομάδα μας είχε κάνει το γύρο του Simien.

Σε κάθε κατασκήνωση που φτάναμε οι ασθενείς έκαναν ουρές ζητώντας μας ιατρική βοήθεια. Το ίδιο γινόταν και νωρίς το πρωί, πριν ξεκινήσουμε. Περίμεναν καρτερικά τη σειρά τους. Τις περισσότερες φορές και μόνο να τους ακούσεις, να τους δώσεις λίγη σημασία, αρκούσε για να νιώσουν καλύτερα. Όμως οι πραγματικές τους ανάγκες ήταν αφάνταστα μεγάλες και το φαρμακείο μας, δυστυχώς, πολύ μικρό.

Λιλιπούτιοι μπόμπιρες στο έμπα των χωριών διασκέδαζαν φωνάζοντας «Hello» ενώ πρότειναν τις βρώμικες χουφτίτσες τους για χειραψία. Πολύ συχνά επαναλάμβαναν μια λέξη που δεν καταλαβαίναμε. Χάιλαντ-Χάιλαντ. Ο Nur μας εξήγησε ότι ζητούσαν άδεια πλαστικά μπουκάλια νερού. Το «Highland» είναι η γνωστότερη μάρκα εμφιαλωμένου νερού στην Αιθιοπία.

Πλησιάζοντας στο Sona είδαμε από μακριά τις σκηνές μας στημένες σε ένα σημείο με απεριγράπτη θέα. Ήταν μπροστά από ένα σχολείο. Όταν αποθέταμε τα σακίδια μας, δυο χαριτωμένες δασκάλες υπέστειλαν δυο σημαίες που κυμάτιζαν στο προαύλιο.

31/12: (Sona-Lamu), 16 χμ

Αφήσαμε τα 3550μ του Sona και αρχίσαμε να κατηφορίζουμε σε μια βαθιά χαράδρα. Απέναντί μας ορθώνονταν τα βουνά που είχαμε περπατήσει στις πρώτες μας ημέρες. Η πορεία ως τον ποταμό Ansiya, στα 2050μ, μας φάνηκε ατέλειωτη. Βουτήξαμε στα νερά του, ξεγελάσαμε την απλυσία μας και ανακουφίσαμε τα ταλαιπωρημένα από τη σκληρή κατάβαση γόνατά μας.

Στα ρηγά του πλατσούριζαν παιδιά. Γυναίκες στις όχθες του έπλεκαν καλάθια. Μια νεαρή καλλονή καθούριζε κόκκους άψητου καφέ. Ύστερα τους κτύπησε σ' ένα γουδί και τον έβρασε σε μια μεγάλη καφετιέρα. Απολούσαμε το δυνατό, αρωματικό καφέ στη χώρα που γεννήθηκε.

Για το camping μας στο Lamu χρειάστηκε να περπατήσουμε ακόμα ένα 2ωρο.

Μετά το δείπνο ανάψαμε φωτιές. Με τραγούδια και ζωηρούς, σκαμπρόζικους αιθιοπικούς χορούς υποδεχθήκαμε τον καινούργιο χρόνο.

01/1/2010: (Lamu-Mulit), 15 χμ

Η πρωτοχρονιά του 2010 μας βρήκε στο δρόμο για το Mulit, που αναγκαστικά περνούσε μέσα από το Hawaza, ένα αμιγώς μουσουλμανικό χωριό.

Εκεί, σε ένα καφενείο με... άποψη και θέα κάναμε μια μεγάλη στάση, μετά από μια πολύωρη ανάβαση.

Μας πήραν ειδηση τα παιδιά, άφησαν το σχολείο τους και ήλθαν να μας γνωρίσουν. Θα πρέπει να τους κάναμε μεγάλη εντύπωση αν κρίνω από τον τρόπο που μας περιεργάζονταν.

Η τελευταία μας κατασκήνωση στο Mulit βρισκόταν στην ωραιότερη ίσως θέση απ' όλες όσες προηγήθηκαν. Στα ανατολικά, υψώνονταν λόφοι με γλυκές καμπύλες, γρανιτένιοι απόκοσμοι βράχοι και αινιγματικοί μετεωρίτες. Στα δυτικά, ο ήλιος πυρπολούσε δεκάδες κορυφωγραμμές, μια ταραγμένη θάλασσα μαβιών κυμάτων, που απειλούσε να μας πνίξει στην απέριτη ομορφιά της.

02/1: (Mulit-Adi Arkay), 8 χμ

Πριν καλά-καλά ξημερώσει πήραμε το δρόμο για το Adi Arkay, όπου θα μας περίμενε το λεωφορείο για να μας μεταφέρει στο Debark και από εκεί στο Gondar.

Κοντή, δώρη διαδρομή, που μας επέτρεψε να απολούσουμε τον ανατέλλοντα ήλιο και να αρχίσουμε να αναπαυόμαστε τις στιγμές που ζήσαμε εδώ για μια ολόκληρη εβδομάδα.

Φτάνοντας στο Adi Arkay είχαμε καλύψει συνολικά μια απόσταση 137χμ μέσα σε 8 ημέρες.

Δύσκολο να βάλεις σε τάξη τις εντυπωσιακές εικόνες και τις μοναδικές παραστάσεις που γενναιόδωρα μας χάρισαν τα βουνά και οι ξεχασμένοι από θεό και ανθρώπους κάτοικοί τους. Θα περάσει πολύς καιρός για να μπορέσουν να κατασταλάξουν μέσα μου τα ανείπωτα πλούτη που έφερα μαζί μου επιστρέφοντας στην Ελλάδα από τη συγκλονιστική αυτή εμπειρία.

Η Αιθιοπία μού άρεσε και με συγκίνησε πολύ. Μου άρεσε η ηφαιστειογενής της φύση, που σαν μεγάλος καλλιτέχνης δημιουργεί με πολύ μαστοριά ανυπέβλητα, δραματικά σκηνικά στο Simien. Με συγκίνησαν οι χαμογελαστοί, μελιχίοι, υπομονετικοί άνθρωποι της. Με εντυπωσίασε η αισιοδοξία, η φιλόξενη διάθεση και η αξιοπρέπεια τους, μέσα στο τόσο οξύ πρόβλημα επιβίωσης που αντιμετωπίζουν.

Ευχαρίστως θα ξαναγύριζα σ' αυτή τη σαγηνευτική αφρικανική χώρα. Για να αναβαπτιστώ στα μυστήρια της προαιώνιας λάβας της και να αφεθώ στη γοητεία των υψηλών βουνών της. Για να οπλιστώ με απαντοχή και δύναμη. Για να γεμίσω την καρδιά μου κάθε φορά που θα την ένιωθα να λιποψυχεί και να αδειάζει.

Ευχαριστώ τους 32 Αιθίοπες, μέλη της ομάδας υποστηρίχτες μας, για την ανεκτίμητη προσφορά και αφοσίωσή τους. Τους οδηγούς βουνού, τους μάγειρες, τους βοηθούς, τους φρουρούς μας, τους συντονιστές, τους μουλάρδες. Ευχαριστώ και τα μουλάρια τους, που αγόγγυστα μετέφεραν τα σακίδια μας στις πιο ψηλές κορφές της χώρας.

Ευχαριστώ τα δεκαπέντε μέλη της ομάδας του ΕΟΣ Αχαρνών για την άψογη παρουσία τους. Χωρίς εσάς το ταξίδι αυτό δεν θα είχε πραγματοποιηθεί και σήμερα θα είμαστε όλοι μας φτωχότεροι.

Τέλος, ευχαριστώ τον ΕΟΣ Αχαρνών που μου εμπιστεύτηκε την αρχιγία αυτής της αποστολής.

Η 16μελής αποστολή του ΕΟΣ Αχαρνών την πρώτη μέρα του trekking ποζάρει όλο φρεσκάδα στο φωτικό φακό.

Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ από το Α ως το Ω

Κείμενο: **ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ** - Φωτογραφίες: **Μάνος Μπρεντάνος**

Α-ντίς Αμπάμπα (και όχι Αμπέμπα που τη λέμε εμείς), η πρωτεύουσα. Σημαίνει Νέο λουλούδι. Ούτε νέο, ούτε λουλούδι όμως. Βρωμάει σκουπίδια, λάσπη και φτώχεια.

Β-ορράς. Εκεί πήγαμε. Έχει πανέμορφα ψηλά βουνά, είναι χριστιανικός και εύφορος. Στο φτωχότερο Νότο κατέβηκαν μόνο 4. Εμείς οι υπόλοιποι άλλοι φορά!

Γ-ροθιά στο στομάχι. Αυτό ήταν η αιθιοπική εμπειρία. Βλέπεις τόση φτώχεια, τόση προσπάθεια για την απλή επιβίωση που μόνο αν είσαι χαχύδερμο θα ξαναπαρπονθεθείς για τη λιτότητα που θα ζήσει ο δυτικός κόσμος. Η λέξη κλειδί είναι ΘΑ ΖΗΣΕΙ. Εδώ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ. ΑΒΟΗΘΗΤΟ!!

Δ-ρόμος δεν υπάρχει της προκοπής στην Αιθιοπία γι αυτό και όσοι ξέρουν σου λένε να πάρεις αεροπλάνο (αν υπάρχει) προκειμένου να φτάσεις στον προορισμό σου. Αν δεν υπάρχει γραμμή ή λεφτά για αεροπλάνο τότε ετοιμάσου για μεγάλη ταλαιπωρία: θα φας περισσότερη σκόνη απ' όση τρών οι σκούπες Χούβερ!

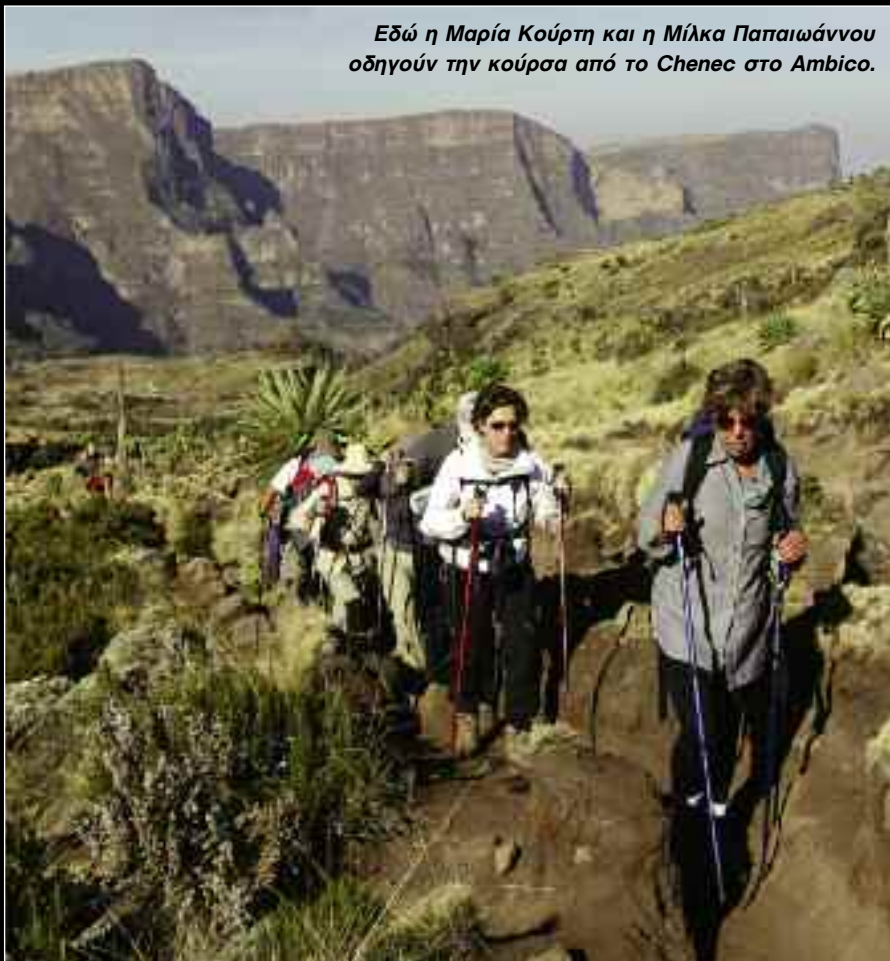
Ε-κτός βιομηχανικού πολιτισμού, αυτή είναι η πρώτη έκφραση που σου ρχεται στα βουνά. Όσα χωριά είδαμε ζούσαν στην προβιομηχανική εποχή. Ακόμα και τα πλαστικά μπουκάλια του νερού ήταν περιζήτητα και εξωτικά εκεί πάνω.

Ζ-ωή γλυκιά, τουτέστιν ντόλτσε βίτα, δεν έχει εδώ. Στα ορεινά χωριά που περιπλανηθήκαμε τόσες μέρες πιο δύσκολο κι από τα υψόμετρα κι από τα βράχια κι από το κρύο ήταν οι στρατιές που κατέφταναν μόλις

Το μονοπάτι από το Geesch στο Chenec, που σε πολλά σημεία του διασχίζει το φρύδι της καλντέρας, σου κόβει κυριολεκτικά την ανάσα.

Εδώ η Μαρία Κούρτη και η Μίλκα Παπαιωάννου οδηγούν την κούρσα από το Chenec στο Ambico.

μάθαιναν το νέο πως έχουμε γιατρό και φάρμακα στην ομάδα. Ο Μάνος προσπαθούσε με κάτι γάζες να γιάνει τις (αγιάτρευτες) πληγές όλου του κόσμου. Παρόλα αυτά μερικοί έφευγαν χαμογελαστοί μόνο και μόνο γιατί κάποιος τους έδωσε λίγη προσοχή...

Η-λιος με δόντια, την ξέρετε την έκφραση; Βρίσκει την πλήρη της δικαίωση στα όρη Σίμπεν. Τη μέρα ο ήλιος μας τσουρούφιλιζε. Όσο αντηλιακό και να βάζαμε δεν έφτανε. Το βράδυ ο ήλιος κοιμόταν και βγαίνανε τα δόντια. Τρέμαμε από το κρύο-μερικές φορές υπό το μηδέν.

Θ-άνατος λοιπόν: Όχι! Οι Αιθίοπες είναι γεμάτοι χαρά, είναι κοινωνικοί, είναι ανοιχτοί. Στην πυρά που στήναμε τα βράδια ήταν οι πρώτοι που χόρευαν. Τα μωρά έτρεχαν έξω από τις καλύβες για να μας γνώσουν με τα χεράκια τους φωνάζοντας byeeeeee!

Λ-σότητα των φύλων: Μπαααα. Δυστυχώς και στη χριστιανική Αιθιοπία η θλιβερή παράδοση της κλειτοριδεκτομής των κοριτσιών καλά κρατεί. Στη μουσουλμανική δεν το συζητάμε.

Κ-οπριά παντού! Τα σπίτια στα χωριά ήταν φτιαγμένα από κοπριά και καλάμια. Η βρώμα της μας ακολούθησε στην Ελλάδα. Στο μπαλκόνι αέριζα τα ρούχα μου για 20 μέρες για να την εξαφανίσω.

Λ-εφτά δεν θέλεις να πιάσεις στην Αιθιοπία. Είναι βρωμερά και τρισάθλια. Στρώσεις πολύχρονης λίγδας τα κάνουν να μοιάζουν περισσότερο με κουνουποπαγίδες παρά με νόμισμα. Ευτυχώς οι Αιθίοπες δεν κινδυνεύουν από τα χιλιάδες μικρόβια που μεταφέρουν τα χαρτονομίσματά τους διότι δεν έχουν φράγκο!

Μ-οναστήρια άφθονα και πανέμορφα! Είδα περισσότερα χριστιανικά μοναστήρια απ' όσα έχω δει σε όλη μου τη ζωή. Το πρώτο βραβείο κερδίζουν εκείνα που προσέκυψαν σαν γλυπτά από τους βράχους της Λαλίμπελα.

Λίγο ακόμα και στη στροφή θα φανεί η κατασκήνωση μας στο Chepes.

Ν-ερό στο βουνό δεν υπήρχε ούτε για δείγμα. Πλέναμε λίγο τα χέρια μας με μια κανάτα και την υπόλοιπη δουλειά την κάναμε τα μωρομάνηλα! Στο τέλος της πορείας βρωμούσαμε όλοι σαν κουνάβια (εκτός από τη Μαρία που δεν ξέρω τι έκανε αλλά μοσχοβολούσε εκνευριστικά διαρκώς!!!)

Ξ-ύλο, όχι, δεν παίξαμε. Υπήρξαν κάτι ψιλοεντάσεις λόγω δύσκολης πορείας, μας έτυχε και μια πανσέληνος με έκλειψη... αλλά το ομαδικό πνεύμα επικράτησε!

Ο-μορφιά σε μεγάλες δόσεις από παντού. Τα βουνά ήταν τα ωραιότερα που έχω δει στη ζωή μου -η θέα σου έκοβε κυριολεκτικά την ανάσα μερικές φορές (άμα σου είχα μείνει ανάσα απ' το υψόμετρο φυσικά...) Οι Αιθίοπες, γυναίκες, άντρες και παιδιά, είναι πολύ ωραία ράτσα. Αν είχαν λίγο φαγάκι και κανένα ρουχαλάκι παραπάνω θα νομίζαμε πως βρισκόμασταν στην εκπομπή next top model!!!

Rangers του δρυμού Simien
καμαρώνουν με τα καλάζνικωφ ανά χείρας.

Η κατασκήνωση μας στο Lamu.

Η λαξευτή εκκλησία του Αγ. Γεωργίου στη Lalibela.

Π-όλεις όμορφες δεν είδαμε. Η φτώχεια τα χει ρημάξει όλα. Ακόμα και η τουριστική κτάτη Λαλίμπελα, η Μέκκα των αφρικανών, τα χάλια της έχει!

Ρ-υθμό έχουν σπουδαίο -αφρικανοί γαρ. Και ο τελευταίος πόρτερ που είδαμε να χορεύει ήταν καταπληκτικός!

Σ-οκ είναι οι μισθοί των εργαζομένων στις πόλεις. Μια κοπέλα (φοιτήτρια) που δούλευε στο ξενοδοχείο μας μας είπε πως παίρνει κάθε μήνα κάτι σαν 15 ευρώ! (τ' ακούτε χαμηλόμισθοι: Υπάρχουν και πιο χαμηλόμισθοι!)

Τ-υχερά τα παιδιά μας: Τα αιθιοπίακια πάνε σε σχολεία από κοπριά και γράφουν στο χώμα! Ευτυχώς όλες οι κυβερνήσεις από τον Χαϊλέ Σελασιέ και μετά δίνουν έμφαση στη μόρφωση γιατί αυτή μπορεί να τους βγάλει από τον εφιάλτη τους. Ευτυχώς επίσης που με τη βοήθεια της χορηγίας της BIC η ομάδα μας μετέφερε στα ψηλά βουνά χρωματιστά μολύβια και στυλό που έκαναν τα παιδιά να χοροπηδάνε από χαρά!

Υ-στεροφηνία μέγιστη δεν κατέκτησε ούτε ο Χαϊλέ Σελασιέ, ούτε ο Μεγκίστου. Νο Ένα σαρ της Αιθιοπίας είναι η πρόγρονός μας η Λούσου (που δυστυχώς είχε φύγει από το μουσείο τις μέρες που πήγαμε εμείς)

Φ-αί: Ξεχάστε το! Για μένα η αιθιοπική κουζίνα απλά δεν τρώγεται. Αυτή η γκριζα ξινή ελαστική κρέπα, η ιντζέρα, που συνοδεύει όλα τα εδέσματα δίκην ψαμιού, δεν παλεύεται!

Χ-αίρομαι που πήγα Αιθιοπία αν και τραβήξαμε ζόρι από τις εννιά συνεχόμενες μέρες απλυσιάς στη σκηνή, το μεγάλο υψόμετρο, το χάλια φαί και τις εναλλαγές θερμοκρασίας,

Ψ-έματα να πω:

Ω-σας ορκίζομαι, αυτή την εμπειρία δεν θα την έχανα με τίποτα! Νομίζω πως με έκανε καλύτερο άνθρωπο...

Μπαμπούνος του γένους gelada.

**ΒΙΟΪΑΤΡΙΚΑ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΑ**

**ΕΠΕΙΔΗ ΜΑΣ ΔΕΙΞΕΙ... ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ!
ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΑ! ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΝΑ ΧΑΣΕΤΕ ΤΙΠΟΤΑ
ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΤΟΝ ΠΟΝΟ!**

ΔΙΑΘΕΣΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

**ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΒΙΟΜΑΓΝΗΤΙΚΗ Ε.Π.Ε.
ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ & ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 28
Τ.Κ. 11528 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 210 7770010**

**ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Ν. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
ΝΟΣΤΑΡ 90 ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟ
ΤΗΛ. 27430 24461 - ΚΙΝ. 693 2054878**